

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวคิด และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทัศนคติของนักทัศนคติของผู้มีเงินฝากประจำของธนาคารกรุงไทยในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ที่มีต่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว มีทฤษฎี แนวคิด และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังนี้

ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติ (Attitude) มาจากศัพท์ภาษาละตินว่า “Aptus” หมายความว่า เหมาะเจาะ (Fitness) หรือการปรับให้เหมาะ (Adaptation) (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2549)

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ใช้คำว่า “เจตคติ” แทนคำว่า “ทัศนคติ” ได้ให้ความหมายว่า ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

เสรี วงษ์มณฑา (2542:106) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นความโน้มเอียงในการเรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะความพึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายความถึง การแสดงความรู้สึกภายในที่สะท้อนว่าบุคคลมีความโน้มเอียงในความพอใจหรือไม่พอใจต่อบางสิ่ง เช่น ตราสินค้า บริการ เป็นต้น ทั้งนี้เกิดจากผลของกระบวนการทางจิตวิทยา

สร้อยตระกูล อรรถมานะ (2545:64) ทัศนคติ หมายถึง ผลของการผสมผสานความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คนใดคนหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งออกมาในรูปการประเมินค่า อันอาจเป็นไปได้ในทางยอมรับ หรือปฏิเสธ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526:1) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ รวมทั้งท่าทีที่แสดงออกถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทัศนคติเป็นนามธรรม และเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการแสดงออกด้านการปฏิบัติการ แต่ทัศนคติไม่ใช่แรงจูงใจ (Motive) และแรงขับ (Drive) หากแต่เป็นสภาพแห่งความพร้อมที่จะโต้ตอบ (State of Readiness) และแสดงให้เห็นแนวทางของการสนองตอบของบุคคลต่อสิ่งเร้า

Thurstone (1928 อ้างโดย ประภาเพ็ญ 2526) ทัศนคติ หมายถึง ผลรวมของความรู้สึก อคติ ความคิด ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกด้านความคิด และความคิดนี้เป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติ ดังนั้นในการวัดทัศนคติจึงทำได้โดยการวัดความคิดของบุคคลของสิ่งต่าง ๆ

จากความหมายดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ทักษะคิด หมายถึง แนวความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยแนวความคิดนั้นเป็นผลมาจากการเรียนรู้หรือนำประสบการณ์เดิมมาเปรียบเทียบกับประเมินค่ากับสิ่งที่พบแล้วกำหนดผลของการประเมินออกมา ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามประสบการณ์ที่เพิ่มมากขึ้นหรือสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

องค์ประกอบของทักษะคิด

จากความหมายของ ทักษะคิด ดังกล่าว ซิมบาโด และ เอบบีเซน (Zimbardo and Ebbesen , 1970 อ้างถึงใน พรทิพย์ บุญนิพัทธ์ ,2539 : 49) สามารถแยกองค์ประกอบของ ทักษะคิด ได้ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (The Cognitive Component) คือ ส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคล ที่เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไปทั้งที่ชอบ และไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้ หรือคิดว่าสิ่งใดดี มักจะมี ทักษะคิด ที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่หากมีความรู้มาก่อนว่า สิ่งใดไม่ดี ก็จะมี ทักษะคิด ที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The Affective Component) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตาม บุคลิกภาพ ของคนนั้น เป็นการแสดงความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ตามประสบการณ์ที่ตนได้มาในทางบวก หรือทางลบ และเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งอาจแสดงออกมาในรูปของความคิดเห็น
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจาก องค์ประกอบด้านความรู้ ความคิด และความรู้สึก

จะเห็นได้ว่า การที่บุคคลมี ทักษะคิด ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่างกัน ก็เนื่องมาจาก บุคคลมีความเข้าใจ มีความรู้สึก ความคิดเห็น หรือมี แนวความคิด แตกต่างกันนั่นเอง ดังนั้นส่วนประกอบทาง ด้านความคิด หรือ ความรู้ความเข้าใจ จึงนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบ ชั้นพื้นฐาน ของ ทักษะคิด และส่วนประกอบนี้ จะเกี่ยวข้อง สัมพันธ์ กับ ความรู้สึกของบุคคล อาจออกมาในรูปแบบแตกต่างกัน ทั้งในทางบวกและทางลบซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้

การวัดทักษะคิด

วิธีการวัดทักษะคิดของลิเคอร์ต (Likert) เป็นที่นิยมใช้กันมาก โดยการประมาณค่าด้วยการรวมคะแนนทุกข้อ (Summated Rating Scale) และยึดหลักการว่าทักษะคิดทั้งหลายของบุคคลจะมีการแจกแจงอยู่ในลักษณะที่เป็น โกลังปกติ สามารถใช้หน่วยความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นเกณฑ์ในการวัดได้ ลิเคอร์ตพบว่า ค่าของหน่วยวัดที่ใช้หน่วยความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นเกณฑ์นั้น เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนที่จัดอันดับของการตอบสนองแบบ 1, 2, 3, 4, 5 มีสายสัมพันธ์กันสูงถึง 0.99

ซึ่งสามารถที่จะใช้แทนกันได้ ดังนั้นแบบวัดทัศนคติของतिकेरท์จึงประกอบด้วยข้อความคิดเห็นหลาย ๆ ข้อซึ่งมีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ แต่ละข้อมีคุณค่าทัศนคติตามมาตรวัดระดับความต่อเนื่องจากไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง (ประภาเพ็ญ, 2526:29)

แนวคิดเกี่ยวกับการออมและการลงทุน

การออม หมายถึง เงินที่สะสมไว้ซึ่งได้มาจากการจัดสรรรายได้เมื่อหักจากค่าใช้จ่ายแล้ว ซึ่งเงินออมส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของเงินฝากธนาคาร โดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน

การลงทุน หมายถึง การที่ผู้มีเงินออมนำเงินออมไปแสวงหารายได้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต โดยหวังว่าผลตอบแทนที่ได้รับจะคุ้มค่ากับความเสี่ยง ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของเงินออมเป็นรูปแบบการลงทุนจะขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและความพอใจของผู้ลงทุน (จิรัตน์ สังข์แก้ว , 2540:9) ดังนี้

1. ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Securities of Principle) นอกจากจะหมายความถึงการรักษาเงินทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้ว ยังหมายรวมถึงการป้องกันความเสี่ยงที่เกิดจากอัตราเงินเฟ้ออีกด้วย เช่น การลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคง หรือมีอัตราผลตอบแทนมากกว่าเงินเฟ้อ
2. เสถียรภาพของรายได้ (Stability of Income) ผู้ลงทุนมักลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้สม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ยพันธบัตร เงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ
3. ความงอกเงยของเงินลงทุน (Capital Growth) ผู้ลงทุนนำเงินดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่แทนการนำเงินไปบริโภค เพื่อปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น เพื่อรักษาอำนาจซื้อให้มีความคล่องตัวเพิ่มขึ้น
4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability) หมายถึง หลักทรัพย์ที่สามารถซื้อขายได้ง่ายและรวดเร็ว
5. ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity)
6. การกระจายเงินลงทุน (Diversification) หมายถึง การกระจายความเสี่ยงจากการลงทุนในหลักทรัพย์ ซึ่งทำได้ 4 วิธี คือ
 - 6.1 การลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุน และมีรายได้จากการลงทุนที่แน่นอนกับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะเศรษฐกิจ
 - 6.2 ลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ อย่างปนกัน
 - 6.3 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ เพื่อลดความเสี่ยงเรื่องภัยธรรมชาติ
 - 6.4 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกัน

7. ความพอใจด้านภาษี (Favorable Tax Status) การจ่ายภาษีของนักลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่นักลงทุนต้องให้ความสนใจ ผู้ลงทุนอาจเลี่ยงการเสียภาษีเงินได้จากรายได้ที่ได้จากหลักทรัพย์ที่ลงทุนหรือจำนวนเงินที่ลงทุนในหลักทรัพย์ เช่น การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) การลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับยกเว้นภาษี เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับผลตอบแทน ความเสี่ยง และระยะเวลาลงทุน

ผลตอบแทน ผู้ลงทุนได้ลงทุนในทรัพย์สินทางการเงินหรือการลงทุนในรูปแบบอื่นๆ ด้วยหวังว่ามูลค่าของการลงทุนจะสูงขึ้น และ/หรือ ได้รับกระแสเงินสดรับระหว่างงวดการลงทุน โดยผลตอบแทนรวมทั้งสองรูปแบบนี้ควรคุ้มกับอัตราเงินเฟ้อและความเสี่ยงจากการลงทุน ในการวิเคราะห์การลงทุนจะถือว่าผู้ลงทุนไม่อิ่มในผลตอบแทน (Nonsatiation) กล่าวคือ ณ ระดับความเสี่ยงที่เท่ากัน ยิ่งอัตราผลตอบแทนสูงผู้ลงทุนจะยิ่งพอใจ นอกจากนั้นผู้ลงทุนควรแยกแยะระหว่างอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังกับอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจริง ผู้ลงทุนลงทุนเพื่อหวังจะได้รับผลตอบแทนซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคต แต่เมื่อเวลานั้นมาถึงผู้ลงทุนอาจได้รับผลตอบแทนจริงตรงตามที่คาดหวัง หรือน้อยกว่า หรือมากกว่าที่คาดหวังก็ได้ นั่นคือ ผู้ลงทุนต้องตระหนักถึงความเสี่ยงซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับการลงทุนเสมอ

ความเสี่ยง เนื่องจากผลตอบแทนจากการลงทุนที่ได้รับจริงจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอาจไม่เป็นไปตามที่ผู้ลงทุนคาดหวังไว้ก็ได้ การลงทุนที่อัตราผลตอบแทนที่ได้รับจริงไม่ตรงตามอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังไว้เรียกว่าการลงทุนนั้นมีความเสี่ยง สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสี่ยงจากการลงทุนมีหลายสาเหตุ ทั้งสาเหตุจากสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม อุตสาหกรรม และสาเหตุจากปัจจัยภายในกิจการ

ระยะเวลาการลงทุน ช่วงระยะเวลาการลงทุนสั้น-ยาว เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ซึ่งเป็นตัวกำหนดการเลือกชนิดของตราสารที่จะลงทุน และมีส่วนกำหนดระดับความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนจะได้รับ

แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนรวม

กองทุนรวม เป็นโครงการลงทุนที่จัดตั้งและบริหารโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม มีวัตถุประสงค์ที่จะระดมเงินจากนักลงทุนทั่วไปหรือผู้มีเงินออม โดยการเสนอขายหน่วยลงทุนแล้วนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ ตามที่กำหนด เช่น หุ้น ตั๋วเงิน ตราสารหนี้ และตามสารเงินประเภทต่าง ๆ ที่กฎหมายอนุญาตให้ลงทุนได้ หน่วยลงทุนมีทั้งประเภทที่ขายหน่วยลงทุนคืนให้กองทุนรวมไม่ได้ หากโครงการยังไม่สิ้นสุด เรียกว่ากองทุนปิด และประเภทที่ขายให้กองทุนรวมได้ก่อนโครงการสิ้นสุด เรียกว่า กองทุนเปิด ส่วนบริษัทจัดการลงทุนจะได้รับ

คำตอบแทนในรูปค่าธรรมเนียมจากการจัดการกองทุนรวม เมื่อระดมทุนแล้วบริษัทจัดการจะจดทะเบียนกองทุนรวมเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากบริษัทจัดการ การบริหารกองทุนรวมอยู่ในหลักเกณฑ์ที่กฎหมายอนุญาติให้ลงทุนได้ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ประกาศและข้อกำหนดของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, 2548)

แนวคิดเกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (2551) ได้อธิบายแนวคิดของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ดังนี้

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) เป็นกองทุนรวมที่เน้นลงทุนในหุ้นสามัญที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน ซึ่งจะแตกต่างกันตามนโยบายของกองทุนนั้น ๆ โดยภาครัฐให้การสนับสนุนให้จัดตั้งขึ้นเพื่อเพิ่มสัดส่วนผู้ลงทุนสถาบันที่จะลงทุนระยะยาวในตลาดหลักทรัพย์ การเพิ่มผู้ลงทุนสถาบันจะช่วยให้ตลาดทุนไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น ทั้งนี้ ผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่เป็นบุคคลธรรมดาจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อเป็นแรงจูงใจในการลงทุน แต่จะต้องถือหน่วยลงทุนไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี ปฏิทิน สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ผู้ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวจะได้รับ ประกอบด้วย

- ผู้ลงทุนสามารถนำมูลค่าเงินลงทุนไปลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราสูงสุดไม่เกิน 15% ของเงินได้ต่อปี และต้องไม่เกิน 700,000 บาทต่อปี ทั้งนี้ ส่วนที่เกิน 500,000 บาท ต้องเป็นรายการที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 เท่านั้น

- ยกเว้นภาษีกำไรส่วนเกิน กรณีเสียชีวิตหรือทุพพลภาพจนไม่สามารถประกอบอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้ หรือถือหน่วยลงทุนจนครบกำหนดอย่างน้อย 5 ปีปฏิทิน และจำนวนเงินลงทุนไม่เกินกว่าอัตราเงินลงทุนที่กำหนด

- กำไรจากการขายคืนหน่วยลงทุน (Capital Gain) ไม่ต้องนำไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

บททวนวรรณกรรม

สนชยา นริศศิริกุล (2535) ได้ศึกษาวิเคราะห์การออมภาคครัวเรือนไทย โดยศึกษาปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทยจากการสอบถาม 200 ครัวเรือน พบว่าการออมในรูปแบบสินทรัพย์ทางการเงินจะคำนึงถึงความปลอดภัย และผลตอบแทนจากการออมเป็นหลัก ส่วนการออมในรูปของเงินฝากกับสถาบันการเงิน จะเกิดจากความพอใจด้านการบริการ และความ

เสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น สำหรับเหตุผลในการออมนอกสถาบันการเงินนั้น มีสาเหตุจากผลตอบแทนซึ่งได้รับมากกว่าการออมในสถาบันการเงิน ด้านจุดมุ่งหมายในการออมกับสถาบันการเงิน ส่วนใหญ่ต้องการออมไว้เพื่อเป็นทุนการศึกษา การรักษาพยาบาล เพื่อใช้ยามชราและเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ สำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติด้านปัจจัยสำคัญที่กำหนดการออมภาคครัวเรือน คือ รายได้ต่อหัวจากแรงงาน อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสินทรัพย์ทางการเงิน และสินทรัพย์ถาวรสุทธิ

สุวิทย์ พรมสุวรรณ (2545) ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจต่อการลงทุนในกองทุนรวมของลูกค้ำที่มีบัญชีเงินฝากประจำกับธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 ตัวอย่าง พบว่านักลงทุนมีความรู้ความเข้าใจในกองทุนรวมอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 2.47 ซึ่งจัดว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ เมื่อแยกตามเพศพบว่า เพศชายมีระดับความรู้ความเข้าใจสูงกว่าเพศหญิง แยกตามช่วงอายุพบว่า ช่วงอายุ 31-40 ปี มีระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุด แยกตามอาชีพพบว่า อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีระดับความรู้ความเข้าใจในกองทุนรวมมากที่สุด และแยกตามระดับความรู้พบว่า ผู้มีความรู้ในระดับปริญญาโทมีระดับความรู้ความเข้าใจในกองทุนรวมมากที่สุด เมื่อดูประสบการณ์ของนักลงทุนพบว่าร้อยละ 31 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการลงทุนในกองทุนรวมโดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการลงทุนคือให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าเงินฝากธนาคาร อีกร้อยละ 69 เป็นผู้ไม่มีประสบการณ์ในการลงทุนโดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการไม่เลือกลงทุนว่าขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการลงทุนในกองทุนรวม

วิภา คิดเมตตากุล (2549) ได้ศึกษาทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) จำนวน 200 ตัวอย่าง พบว่าคนวัยทำงานเห็นด้วยกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยเห็นด้วยกับผลตอบแทนมากที่สุด โดยเฉพาะมีความพอใจจากการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี และคนวัยทำงานเห็นด้วยน้อยที่สุดในประเด็นที่คิดว่าการออมเงินในรูปของกองทุน มีความมั่นคงกว่าการออมเงินในรูปแบบอื่น และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพครอบครัว มีผลต่อทัศนคติด้านผลตอบแทน และด้านจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน ในส่วนของปัจจัยด้านอาชีพ และรายได้จะมีผลต่อทัศนคติโดยรวมด้านจุดมุ่งหมาย และด้านภาพลักษณ์ แต่ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ และระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน